

за да са врати въ Галилея пръмнишаше през тамъ: Йоанъ като го видѣ, рече на двама отъ ученици тѣ си: ето той е агнецъ Божи, които вземва грѣхове тѣ отъ свѣта (агнецъ Божи взема грѣхи мира). Тога тий два ученици послѣдваха подървъ Іисуса и отидоха дѣто привъваше онъ, и цѣлътъ тий денъ стояли сѫ при него. А надвечеръ єдина отъ нихъ то е Андрей намѣрилъ брата си, и го е довелъ и него при Іисус; а Іисусъ мѣ рече: ты ли си Симонъ сынъ Йоаннина? ты ще сѫ нареченъ кифа, то е Петъръ. А на сутринѧ тѣ отидѣ Іисусъ камъ Назаретъ и го послѣдовъ Андрей, Петъръ и други єдини ученици, които вѣше дошелъ предишниятъ денъ съ Андреемъ при Іисусъ, и нѣкое си сѣкатъ да е билъ Вардоловей или Зекедеевъ сынъ Иаковъ. И отъ тамъ стана да си иди Іисусъ, и срѣшина на пътищо Филиппъ, и мѣ рече: иди подървъ менъ, и той тръгна подървъ Іисуса. И по нататъка като стигдаха намѣри Наданаилъ и мѣ рече: Намѣрихъ Мессія, които е Іисусъ Назорей сынъ Йосифовъ. — А Наданаилъ мѣ рече: отъ Назаретъ може ли нѣщо добро да вѫди? а Филиппъ мѣ отвѣща: приди и види. А Іисусъ както видѣ чи идеше Наданаилъ рече: ето истинниятъ Іерусалимъ, които нѣма никаква лъсть. Наданаилъ рече отъ дѣто познавашъ? а Іисусъ рече: преди да тѣ выка Филиппъ, когато вѣше ты ѿще подъ Смоковницѫ тѣ азъ тѣ познахъ. — Едни дѣматъ, какъ Наданаилъ въ то времѣ молилъ са е на Бога подъ Смоковницѫ тѣ, да го сподоби да познае Мессія. И като го чѣ Наданаилъ рече мѣ: Нынѣ виждамъ, чи ты си во истини ѿтъ Божи и царь Іерусалимъ! А Іисусъ мѣ отговори: отъ нынѣ на такъ имашъ да видишъ покъиче небесата да са отваряшъ и Божи тѣ Агели да възлизашъ и да слазишъ при человѣческїй скъни. Съ твой има често называваше себѣ си спасителъ за покъиче спиренїе, и да показва человѣческо то си естество. —

§. 13. Іисусъ въ канѣ стрѣва първото чудесе и во Іерусалимъ празничи първата пасха.

Огъ Видиваранъ доди Іисусъ на Кана Галилейскаа, дѣто като го призвахъ са майкъ мѣ и съ ученици тѣ мѣ на е-